

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/360/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1412200292
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Murgaš
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2012:1412200292.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, spol. s r. o., Údernícka ul. č. 5, Bratislava, zast. advokátskou kanceláriou Tomáš Kušník, spol. s r. o., Údernícka ul. č. 5, Bratislava, proti žalovanému: K. A., I. P. Ú. Č.. XX, I., zast. opatrovníčkou Katarínou Hlinkovou, zamestnankyňou Okresného súdu Bratislava IV, za účasti vedľajšieho účastníka: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká ul. č. 16, Prešov, zast. advokátom JUDr. Ambrózom Motykom, Nám. SNP č. 7, Stropkov, o 851,17 eur s prísl., na odvolanie vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava IV zo 6. júna 2012 č. k. 4C 13/2012- 57, pomerom hlasov 3:0, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvého stupňa sa v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil, žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi nepriznal náhradu trov konania a vyslovil, že žalobcovi sa prostredníctvom Daňového úradu Bratislava vracia súdny poplatok 44,37 eur.

Súd prvého stupňa konanie zastavil podľa § 96 ods. 1 O.s.p., keďže žalobca vzal žalobu späť. O trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným súd prvého stupňa rozhodol podľa § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. a ich náhradu žalovanému nepriznal, pretože mu v konaní žiadne trovy nevznikli. O trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom súd prvého stupňa rozhodol podľa § 150 ods. 1 O.s.p. a ich náhradu vedľajšiemu účastníkovi nepriznal. v tejto súvislosti súd prvého stupňa uviedol, že základnou úlohou vedľajšieho účastníka je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch a pre jej naplnenie sa predpokladá personálne a materiálne zabezpečenie, aby združenie bolo samo spôsobilé na zastupovanie účastníka (spotrebiteľa) v konaní a na poskytnutie pomoci spotrebiteľovi vrátane právnej pomoci bez toho, aby muselo byť zastúpené advokátom. Preto trovy právneho zastúpenia združenia nemožno považovať za účelne vynaložené náklady pre úspešné uplatňovanie alebo bránenie práva. Ďalej súd prvého stupňa poukázal na to, že prejednávaná vec je jednoduchým sporom a je zrejmé, že z pohľadu vedľajšieho účastníka je účasť v tomto konaní bežnou - rutinnou záležitosťou. Za týchto okolností nemožno považovať trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka za účelne vynaložené. O vrátení súdneho poplatku súd prvého stupňa rozhodol podľa § 11 ods. 3, 4 zák. č. 71/1992 Zb.

Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie vedľajší účastník a napadol ním výrok, ktorým mu nebola priznaná náhrada trov konania. Navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že žalobcovi uloží povinnosť nahradiť mu trovy konania. V prípade, že sa odvolací súd nestotožní s jeho argumentáciou, navrhol, aby odvolací súd konanie prerušil a požiadal Súdny dvor EÚ o rozhodnutie prejudiciálnych otázok. Uviedol, že Občiansky súdny poriadok nevyklučuje, aby

sa aj účastník odborne spôsobilý hájiť svoje záujmy v konaní pred súdom nechal zastúpiť advokátom. Súd prvého stupňa podľa vedľajšieho účastníka postupoval v rozpore s legislatívou Európskej únie a s judikatúrou Súdneho dvora EÚ. V množstve súdnych sporov žalobca vzal žalobu späť už len z dôvodu vstupu vedľajšieho účastníka do konania. O trovách konania mal súd prvého stupňa rozhodnúť podľa § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. a mal ich náhradu priznať vedľajšiemu účastníkovi.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdil.

Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Občiansky súdny poriadok v § 93 ods. 4 stanovuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania. Vedľajšiemu účastníkovi preto môže byť priznaná aj náhrada trov konania v prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne účastníkovi, na strane ktorého vedľajší účastník v konaní vystupoval.

V prejednávanej veci súd prvého stupňa konanie zastavil z dôvodu, že žalobca vzal žalobu späť. Žalovanému preto vzniklo právo na náhradu trov konania podľa § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. Vzhľadom na to právo na náhradu trov konania vzniklo aj vedľajšiemu účastníkovi. Odvolací súd je však zhodne so súdom prvého stupňa toho názoru, že tu sú dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré odôvodňujú použitie § 150 ods. 1 O.s.p. pri rozhodovaní o trovách konania a teda nepriznanie ich náhrady vedľajšiemu účastníkovi, hoci mu na náhradu trov konania vznikol nárok.

Paušálny vstup Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS do všetkých konaní, v ktorých vystupujú ako žalobcovia týmto združením označené subjekty, bez ohľadu na stav konania, vôľu spotrebiteľa a účelnosť úkonov vedľajšieho účastníka, nepovažuje odvolací súd za dôkaz o vôli tohto združenia naplniť cieľ, pre ktorý bolo toto združenie založené. V predmetnej veci Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS súčasne s oznámením o vstupe do konania požiadalo súd prvého stupňa o doručenie žaloby a jej príloh. Z toho je zrejmé, že v čase vstupu do konania toto združenie nepoznalo ani predmet sporu a do konania vstúpilo iba na tom základe, že zrejme podľa toho, kto je vo veci žalobcom, usúdilo, že ide o spotrebiteľskú vec. Odvolací súd poukazuje na to, že paušálne vstupy Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS do množstva súdnych konaní, v ktorých pre vstup do konania nebol žiadny dôvod, pričom toto združenie je vo všetkých sporoch zastúpené advokátom, vyvoláva dôvodné podozrenie, že skutočným cieľom tohto združenia nie je ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa, ale zárobková činnosť advokáta O.. W. A. v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. V neposlednom rade treba poukázať na to, že vedľajší účastník vstúpil do konania ako profesná organizácia na ochranu spotrebiteľa z vlastného podnetu (bez toho, aby sa so žalovaným kontaktoval) a splnomocnil na svoje zastupovanie advokáta, hoci z podstaty svojej existencie musí byť schopný poskytnúť sám právnu pomoc v súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach.

Z týchto dôvodov odvolací súd potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p. uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, ktorou vedľajšiemu účastníkovi nebola priznaná náhrada trov konania.

V prejednávanej veci rozhodnutie súdu nezáviselo od posúdenia žiadnej prejudiciálnej otázky Súdnym dvorom EÚ. Preto nebol dôvod na prerušenie konania a predloženie veci tomuto súdnemu orgánu.

Žalobca mal v odvolacom konaní úspech. Napriek tomu mu odvolací súd nemohol priznať náhradu trov voči vedľajšiemu účastníkovi. Povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania by totiž bolo možné uložiť vedľajšiemu účastníkovi iba spolu so žalovaným. Odvolací súd však nevidí žiadny dôvod uložiť žalovanému povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania za situácie, keď vznik týchto trov zaviniť

vedľajší účastník nedôvodným odvolaním, ktoré navyše podal bez vedomia a súhlasu žalovaného (§ 150 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.